

IGNACY NAŁĘCZ

Hrabia z Małoszyna y Raczyzna

RACZYNSKI

z BOZEY y STOLICY APOSTOLSKIEY ŁASKI

BISKUP POZNANSKI y WARSZAWSKI

ORDEROW CZERWONEGO ORŁA y ŚWIĘTEGO

JANA JEROZOLIMITANSKIEGO

KAWALER.

Wszystkiemu Duchowieństwu Świeckiemu y Zakonnemu,
tudzież wszystkim Wiernym Chrystusowym obojczy płci
Zdrowie y Błogosławieństwo Pasterskie.

JLE razy Naymilsi w Chrystusie Bracia powołanie y urzędowanie z Nay-
wyższych wyroków na słabe barki Nasze włożone mówić do Was rozka-
zuie, zawsze czuiemy słodką nader serca Pasterskiego pociechę. Ukon-
tentowanie to pochodzi z przekonania o Waszym Synowskim do Nas przy-
wiązaniu, y z wewnętrznego zaufania, że w Nas czulego, a o dobro y
szczęście trzody swojey troskliwego Pasterza uznacie.

Długi czasu przeciąg przymuszeni szukać w obcych Kraiach porato-
wania starganych chorobą sił Naszych, nie mogliśmy tylko pośrednie od-
zywać się do Was, nie mogliśmy Was przekonywać, z jakim przywiza-
nia uczuciem ku Wam iesteśmy, nie mogliśmy Wam dać poznać, ileśmy
nad tym ubolewali, że osłabione zdrowie bliżey Was być Nam niepo-
zwalało; Lecz gdy z łaski Naywyższego BOGA do dawnego zdrowia
przywróceniu znajdujemy się już na łonie Naymilszey Nam Owczarni, gdy
z bliska na Was y na Wasze duszne potrzeby zapatrywać się możemy, gdy
sami przez siebie powinności Nasze odbywać iesteśmy w stanie, dopełnione
są życzenia Nasze. Odzywamy się więc dziś do Was Naymilsi w Chry-
stusie Bracia w duchu miłości y pokoju, w duchu prawdy y Religii, w
duchu tym, który ożywiać powinien Pasterza mówiącego do swoich Owiec
czek.

S. Ambr: in
Opusc: de
Sacerd:

Przezacni w Winnicy Pańskiej Współpracownicy do Was nayprzód podnosimy głos słowy Ambrożego Świętego: *Audite me stirps Levitica, germen Sacerdotale, propago sanctificata, duces ac Rectores gregis Christi, audite me rogantem pariter ac venerantem, ut cum honoris Vobis prerogativam monstramus, congrua etiam merita requiramus.* Słowa te iak obszernie tłómaczą Kapłańską Dostoynność, tak wskazują oraz pełne zasługi y obowiązki urzędy Tak zachęcał Pasterzów swojej Dyecezyi dopiero wspomniony sławny Kościoła Bożego Nauczyciel y Biskup, tak przekładał Duchowieństwu swojemu zacność powołania, iż Mu razem przypominał ztąd wynikające obowiązki y przykładowe życia y pracowania około zbawienia dusz ludzkich. Toż samo ia do Was Bracia Naymilsi powtórzyć umyśliłem, abym Wam dwoiaki ten obowiązek przypomniat, y wzbudził w Was gorliwość ku dzielnemu dzwignieniu stygnący między Chrześcianami Wiary y życia pobożności.

Ad Philip: 4.
Y. 5.

Słuchaycie mię Naymilsi Kapłani, a pamiętaycie na Stan, do którego powołani iesteście, y na obowiązki, któreście zaciągnęli na siebie. Stan Wasz ma okrywać sukienka świątobliwości, a skromność Wasza ma być wiadoma wszystkim ludziom. *Modestia Vestra nota sit omnibus hominibus.* To było zwyczajne hasło do Uczniów swoich Narodów Apostoła. A Święty Augustyn przepisując Kapłanom y Sługom Bożym pewne prawidła, roklądzie za naypierwsze, *aby mówi on, we wszystkich ruszeniach Waszych nic nie było, coby czyie weyżerzenie obrazić mogło, tylko to coby Waszą świątobliwość zdobyło.* Ztądci u ludu Izraelskiego zasłużył sobie na nieśmiertelną chwałę ów Wielki Kapłan Oniasz, że, iak świadczy Pismo był *wstydlivy w oczach, y skromny w czynach.* *Contristatus itaque animo Antiochus propter Oniam, & flexus ad misericordiam lachrimas fudit recordatus defuncti sobrietatem & modestiam.* Wszystkim zaś starozakonnym Kapłanom

2. Machab.
c. 2. & 3.

Psal. 131.

zapowiedziane było *aby się w sprawiedliwość oblekli.* *Sacerdotes tui induantur justitiam,* gdy albowiem Kapłan przez poświęcenie swoje ma być Pośrednikiem między Bogiem a Ludem, wypada ścisły dla niego obowiązek, aby przez swoje przestępstwa nie ściagał sam na siebie gniewu y nienawiści Boga. *Qua enim fiducia (tak sam do siebie mawiał Grzegórz Święty) qua enim fiducia pro peccatis alienis intercessor venio, apud quem de propriis securus non sum.* A Święty Ambroży mocniejszą ieszeze daie Kapłanom do przykładowego życia pobudkę. Jak taki Kapłan, mówi on, może być szanowany od ludu, który nic oddzielnego y różnego niema od ludu. *Quo-*

S. Ambr: in
Opusc: de
Sacer:

Math. 5. Y.
16.

modo enim potest observari a populo, qui nihil habet separatum a populo. Stan Wasz Naymilsi Bracia wyciąga po Was, abyście byli żywiciadłem cnoty y pobożności wypełniając na sobie ów nigdy nie odwołany wyrok Prawodawcy Naszego JEZUSA CHRYSYTA: *Tak niechay świeci światłość Wasza przed ludźmi, aby widzieli uczynki Wasze dobre, y chwalili Oycę Waszego, który iest w Niebiesiech.* Do Was to są powiedziane owe słowa Jego w

Ibid. Y. 13.

Ewangellii: *Wy iesteście sól ziemi, a jeśli się sól skozi czymże solić będą?*

Lecz gdy ja o Przewacni Kapłani przekładam Wam obowiązki Wasze, sam bez zadrżenia nie mogę zapomnieć o moich własnych. Znam to, że winien jestem według nauki Świętego Pawła. *Samego siebie we wszystkim podawać wzorem dobrych uczynków w nauce, w szczerości, w powadze, aby się przeciwnik zawstydził, nie mając nic coby o nas mówić złego. In omnibus te ipsum praebe exemplum bonorum operum in doctrina, in integritate, in gravitate... ut is qui ex adverso est vereatur nihil habens malum dicere de nobis.* Znam wielkość ciężaru włożonego na mnie, y przeraża mię boiżnią ów ścisły rachunek, który dać będę winien Sędziemu Bogu za tyle dusz Pasterstwemu memu powierzonych. *Oto ja sam, mówi Bóg u Ezechiela, oto ja sam na Pasterze będę szukał trzody mojej z rąk ich. Ecce ego ipse super Pastores requiram gregem meum de manibus eorum.* Biada mnie! jeżeli przez moje zaniedbanie y milczenie tam gdzie wołać potrzeba, lub przez moje uleganie y powolność, tam gdzie murem za Dom Boży stawieć się należy, ściagnę na siebie ów straszny wyrzut u Izaiasza Proroka: *Stróżowie jego ślepi wszyscy, nie umieli wszyscy, psi niemi szczekać nie mogący, którzy widzą próżne rzeczy, śpią a sny miłują... sami Pasterze nie umieli wyrozumienia, wszyscy na swą drogę ustąpili, każdy za swym łakomstwem od najwyższego aż do ostatniego. Speculatores ejus caeci omnes, nescierunt universi, canes muti non valentes latrare, videntes vana dormientes & amantes somnia... Ipsi Pastores ignoraverunt intelligentiam, omnes in viam suam declinaverunt unusquisque ad avaritiam suam a summo usque ad novissimum.*

Ad Titum;
c. 2 §. 7.

Ezechs 34

Isaia 56,
§. 10.

W tak trudnym y niebezpiecznym urzędowaniu moim wzywam Waszey pomocy y wsparcia o szanowni trzody Chrystusowey Pasterze! prosząc y zaklinając każdego z Was z osobna, abyście łączyli gorliwość Waszą z usilnym staraniem Pasterza Waszego, abyście nigdy niepuszczali z oczu y myśli tego naygłówniejszego interesu, którym jest zbawienie dusz ludzkich. Macie dziś aż nadto wiele okazji zasłużenia sobie na chwałę gorliwych y czułych Pasterzów. Zepsucie powszechnie obyczajów w wieku dzisiejszym, wymierzone zewsząd pociski na Wiarę, wyśmiane y wyszydzone Jey Święte obrządki y Tajemnice, zaniedbane y lekceważone wszystkie iey przepisy y prawa; oto obszerne pole do prac Waszych Apostolskich! Oto plac walki y tryumfu! Tu całą gorliwość Waszą nateżcie aby zwracać od dróg nieprawości dusze staraniu Waszemu powierzone, aby w nich zaszczepiać dobre obyczaje, aby im przekładać ich obowiązki, aby w nich wskrzeszać obumarłą Religiją stawiając im przed oczy potrzebę, szacunek, y użytki oneyże.

Religia! ten Święty Testament, ten nigdy dosyć niezawdzięczony zapis Krwią Zbawiciela utwierdzony iakże jest święta! iak piękna! iak godna Boga który ją daie, y użyteczna człowiekowi, który ją odbiera! iak jest szanowana w tych wyobrażeniach, które nam o Bogu stawia, y w tey czci,

A ij

Ep. ad Titum
c. 2.

którą Mu oddawać każe! iak wyborne podaie przepisy y pobudki do ćwiczenia się w cnotach y doskonałości Chrześciańskiej! Opowiadaycież ią duchem y słowy Apostoła; mówcie *co przystoi zdrowey nauce. Loquere quæ decent sanam doctrinam.* Opowiadaycie ią wszelkiego stanu ludziom, aby znali dobrze iey zamiar, przepisy y powinności. Ponawiaycie owieczkom Waszym ustawicznie, że Religia iest naydzielniejszym hamulcem na powściągnięcie namiętności ludzkich, y naypierwszą zasadą dobrego Obywatelstwa; że Religia ułożyła y spoiła towarzystwa ludzkie y ona utrzymuie w nich zgodę, iedność, miłość, sprawiedliwość y pokóy, że człowiek w ten czas tylko iest wielkim, gdy go Religia ożywia, przeciwnie zaś: że pogarda y niebacznosc na Religią prowadzi prosto do zapomnienia nayistotniejszych obowiązków człowiekâ, że bez niey społeczeństwa ludzkie ani szczęśliwemi, ani bezpiecznemi być niemogâ, że niedowiarstwo wznieca tylko w stanach ducha buntu, odbiera nieszczęśliwym pociechę nadziei, wypowiada Zwierchnościom y Rządcom owo posłuszeństwo Synowskie y Bogohoyne, które w człowieku pocziwym pochodzi z chęci pełnienia woli Boskiej. Ah! kiedy kro tak daleko się zapędza, że y Istności Boga zaprzecza, y stanowi koniec wszystkiego przy śmierci, *taki połyka zbrodnią iak wodę.* Nie masz Oycy, nie masz Pana, żeby bezpiecznie mógł zasypiać na łonie Syna lub służebnika napiernowanych cechą niedowiarstwa!

S. Chryso:

O Boże! cóż to za okropna zmiana rzeczy w społeczeństwie takim, gdzie nie masz Religii, y kto na nią nie zadrzy! Zabiegaycież Naymilsi Bracia gorliwością Waszą tak straszliwym skutkom! Nie daycie się odrażać trudnością pracy, ani bojaźnią przeciwności których Wam w dopełnianiu urzędu Pastorskiego doświadczać przyidzie. *Impossibile est ut qui malis bellum indixerit, pressuris careat.* Oburzy się przeciwko Wam bezbożność, gdy ią y gromić strofować zechcecie, w ten czas pamiętaycie na owę naukę Chrystusa: *Byście byli z świata, tedyby świat, co swego iest miłował; lecz iście nie są z świata, alem ja was wybrał z świata przetoż was świat nienawidzi.* Wspomniycie na słowa moje, które ja wam mówił. *Nie iest sługa większy niż Pan iego.* *Jeżeli mię prześladowali y was ci prześladować będą, alć wam to wszystko czynić będą dla imienia mego.* Znamy to dobrze iak ciężkie dziś urzędowanie Wasze, kiedy przy tak iawney y powszechney bezbożności, przyzwolnionych nieco pierwiastkowej Kościoła karności obrębach, nie znayduiecie w podległych Wam Wiernych ani tey powolności, iakiey od nich wymagać macie prawo, ani tego zaufania, iakiego się spodziewać powinniście, lecz wiercie mi, nic nie masz niepodobnego Kapłanowi prawdziwym duchem Religii ożywionemu. Niech tylko Waszę gorliwość wznieca, według nauki Bernarda Świętego, miłość Boga y bliźniego, niech kieruie nią umiętność y rostopność, a utwierdza męstwo. *Zelum tuum inflammet charitas, formet scientia, firmet constantia.* Niech tylko w pełnieniu Pastorskich obowiązków towarzyszy pokora, łagodność w obcowaniu, naywięcey zaś przykład dobry, a nayzaciętsze umysły potrafiacie przekonać. *Nietylko poprawi-*

Joan: 15.

S. Bernar:

cie święta, mówi Ambroży Święty, *dobrze y świętobliwie żyjąc, ale nadto waszym obcowaniem pomożecie do tego, aby Boga chwalono, przeciwnie, dodacie tenże Oyciec, gdy źle żyjecie, y dusz wiele nagubicie, y Imię Boskie bluźnierstwem obrazicie.* Niech razem y usta y sprawy Wasze opowiadają ludowi świętość Religii, a tym iedynie sposobem wpoicie w umysły Wiernych pobożność Chrześciańską, tym iedynie sposobem usprawiedliwicie wybór Wasz na szanowne urzędy które posiadacie, y odpowiecie zaufaniu Naszemu, któreśmy w Was położyli.

Nakoniec Kapłani Chrystusowi pozwólcie sobie przypomnieć jeden z nayważniejszych urzędowania Waszego obowiązków. Jesteście pierwsi między ludem mający prawo do tego zaufania; Wasz przykład, Wasze nauki są miarą postępowania trzód Wam powierzonych. Posłuszeństwo Wasze dla Rządu y Zwierzchności, będzie wpaiać w umysły Wiernych równą podległość. Znacie to iak naylepiey, że na dobrym związku czyli stosunku między rządzącymi y rządzonemi pomyślność tak pierwszych iak drugich zawisła. Przekładaycież Owieczkom Waszym, że iako w oczach Chrześcianina nie los ślepy rozróżnia stany, rozdaie urzędy, rządzi społecznością, stanowi porządek, utrzymuie spokoyność, tak też nie on nam daie Przełożonych y Rzadców. lecz wszystko iest skutkiem tajemnych wyroków Opatrzności Boga, który będąc Naywyższym Panem świata czuwa nad Narodami, przenosi panowanie ođ iednych do drugich, y naznacza im tych co niemi rządzić mają. Naywyższym rozdawnikiem wszelkiey władzy iest Bóg. *Nie masz Zwierzchności, mówi Apostoł, iedno od Boga, a te które są, od Boga są postanowione. Przeto kto się sprzeciwia Zwierzchności, sprzeciwia się postanowieniu Bożemu...* Przetoż z potrzeby bądźcie poddani nietylko dla gniewu, ale też dla sumnienia. Albowiem też dla tego pobory dawacie, gdyż są sługami Bożemi tego pilnujący. Oddawaycież tedy wszystkim cóście powinni: pobor komu pobor, cło komu cło, boiaźń komu boiaźń, cześć komu cześć. *Non est enim potestas nisi a Deo: quae autem sunt a Deo ordinatae sunt: Itaque qui resistit potestati, Dei ordinationi resistit...* Ideo necessitate subditi estate, non solum propter iram, sed etiam propter conscientiam. Ideo enim & tributa praestatis, ministri enim Dei sunt, in hoc ipsum servientes. Reddite ergo omnibus debita, cui tributum tributum, cui vefligal, vefligal: Cui timorem, timorem: cui honorem, honorem. Ten iest duch Ewangelii, ta treść Świętych prawideł przez Zbawiciela zostawionych. Religia zaśzczepiła w ludziach tak szczęśliwy związek, ona im wskazała których Bóg wyznaczał do rządu, ona postanowiwszy Rzadców pod imieniem Prawodawców, toż pod imieniem Sędziów, nakoniec poświęciła na Królów, wyrażaiąc w nich charakter y obraz Bóstwa, który cała ziemia szanować powinna. Niepłonną więc tchniemy nadzieią, iż Wy Naymilsi Kapłani stosuiąc do tych prawideł Ewangelii, gorliwe nauki y życie Wasze, przyczynicie się do ożywienia y umo-

Ad Rom.
6. 13

enienia w Wiernych Chrystusowych posłuszeństwa y uszanowania dla Zwierzchności należącego. Ukształćcie z Owieczek staraniu Waszemu powierzonych cnotliwych Chrześcian, y spokojnych Obywateli.

Szanowny zewszech miar Stanie Swiecki dla którego usług y duchownych potrzeb, My poświęcamy wszystkie dni życia naszego, za który Sędziemu Bogu ścisły rachunek oddać obowiązani iesteśmy, posłuchay głosu Pasterza prawdziwym ku Tobie tchnącego przywiązaniem. Twoie on iedynie dobro, Twoię pomyślność, Twoie szczęście doczesne y wieczne ma w zamiarze. Niech ta powolność Naymilsi Wierni, krórey, nie dla Naszego iakiego pożytku, ale dla wiecznego Wászego interesu od Was żądamy, da nam czuć tę słodką pociechę, że mnie moje Owieczki znaią, y głosu mego słuchaią.

- Podnosząc zaś dziś głos mój do Was Naymilsi Synowie niemogę przyzwoicicy się odezwać iak używaiąc właściwych wyrazów Nauczyciela Narodów
- AdRom: 16.** Pawła Świętego: *Proszę Was Bracia abyście upatrowali tych, którzy czynią rozruchy y pogorszenia mimo nauki któreyście się wy nauczyli, y chronicie się ich, albowiem takowi Panu Narzemu Chrystusowi nie służą, ale brzuchowi swemu, a przez łagodne mowy... zwodzą Serca niewinnych. Rogo autem Vos fratres, ut observetis eos, qui dissensiones & offendentia præter doctrinam quam didicistis faciunt, & declinate ab illis, huiusmodi enim Christo Domino Nostro non serviunt, sed suo ventri, & per dulces sermones... seducunt corda innocentium.* Nayukochańsze Owieczki moje strzeżcie się tych Nauczycielów, którzy w ostatnich tych czasach ziawili się do Nas z nową jakąś, y nigdy przedtym niesłychaną nauką: *Chcąc być Nauczycielami zakonu nierozumiejąc ani co mówią, ani oczym twierdzą. Volentes esse legis Doctores non intelligentes, neque quæ loquuntur, neque de quibus affirmant.* Których Bóg puścił za próżnością ich myśli, którzy bluźnią to czego nierozumieją, a łaskę Wia-ry Boskiej odmieniaią na nierząd. *Ciæ są stoki bez wody y obłoki od wichru pędzone, którym chmura ciemności iest zachowana, albowiem hardości próżne mówią, przytłuczaią przez pożądliwości ciała, przez niepowściągliwości tych, co trochę odbiegli byli w błędzie obcuiących, wolność im obiecuiąc gdy sami są niewolnicy skazy. Hi sunt fontes sine aqua & nebula, turbinibus exagitata, quibus caligo tenebrarum reservatur, superba enim vanitatis loquentes pellicunt in desideriis carnis luxurie eos, qui paululum effugiunt, qui in errore conversantur, libertatem illis promittentes, cum ipsi servi sint corruptionis.* Ci to są sami o których nas ostrzega Paweł Święty, y których iak naywyraźniey opisał w liście swoim do Tymoteusza. *W ostatnie dni nastaną czary niebiespiczne, y będą ludzie sami siebie miłujący, łakomi, hardzi, pyszni, bluźnierce, rodzicom nieposłuszni, niewdzięczni, niepobożni, bez miłości przyrodzoney, bez pokoiu, potwarcy, niepowściągliwi, niestromni, bez dobrotliwości, zdraycy,*
- 1. Timot:**
c. 1.
- 2. Petri c. 2.**
- 2. adTimot:**
c. 3. v. 1.

uporni, nadęci, y roskoszy więcey miłujący niż Boga, maie po niekąd pozór pobożności, lecz się mocy iey zapieraący, y tych się chroń. In novissimis diebus instabunt tempora periculosa. Erunt homines se ipsas amantes, cupidi, elati, superbi, blasphemi, parentibus non obedientes, ingrati, scelesti, sine affectione, sine pace, criminatores, incontinentes, immites sine benignitate, proditores, protervi, tumidi, & voluptatum amatores magis quam Dei, habentes speciem quidem pietatis, virtutem autem ejus abnegantes & hos devita.

Nie daycież się uwodzić Naymilsze Owieczki tym pięknym na pozór zdaniom y prawidłom które w umysły Wasze wpaić zechcą ci nowi y modni Nauczyciele, lecz trzymajcie się stale Wiary Oyców y Przodków Waszych. Wysłużyli oni sobie y w dziedzictwie Wam zostawili zaszczytne cnotliwych y pobożnych Chrzęścian, dochowuycież wiernie tego drogiego skarbu. *Strzeżcie nauki Wam powierzoney warując się próżney nowości słów y sprzeczania fałszywie mianowanej umiejętności, którą się, niektórzy popisując, odpadli od Wiary. Depositum custodi, devitans profanas vocum novitates & oppositiones falsi nominis scientiæ, quam quidam promittentes, circa fidem exciderunt.* Trzymając się zaś Wiary Oyców Waszych, pełniacie razem iey przepisy y prawa. *Non enim Auditores legis justi sunt apud Deum, sed factores legis justificabuntur.* Kochajcie bliźnich, szanujcie Pomazańców Pańskich; bądźcie posłusznemi Zwierzchności, odpuszczaycie ieden drugiemu urazy, słuchajcie jedynie Ministrów Boga pokoju, czytajcie y rozmyślajcie nieustannie Ewangelię, tę księgę koniecznie Chrzęścianinowi potrzebną, w której zamknięte są prawdy wieczne, y wszystkie obowiązki dobrego Chrzęścianina. Tam się dowiedziecie, iakie są Wasze powinności względem Boga, bliźnich, y Was samych; tam się nauczycie, że czyniąc dobrze bliźnim, znosząc bez sarkania dolegliwości, y posłuszni będąc prawu, możecie otrzymać szczęśliwą spokoynność sumnienia.

I. Ad Tit.
c. 6.

Ad Rom.
c. 2. §. 13.

Oby Bóg utwierdzał zawsze w Wierze świętej y cnotach Chrzęścian-
skich Owieczki moje! Oby ie zachowywał od wszelkich zaraźliwych zdań
y nauk równie doczesnemu iak wiecznemu ich dobru szkodliwych! Oby
mi pozwolił ukontentowania widzieć w Naymilszey trzodzie moiej po-
mnażające się coraz uszanowanie Wiary, Świętych iey Tajemnic y obrzą-
dów, czystość obyczajów, spokoynność w życiu towarzyskim, miłość zo-
bopolną Chrzęścianką, y naywierniejsze każdego dopełnienie obowiązków
powołania y stanu swojego! Do uiszczenia tych zamiarów y życzeń Na-
szych Pasterskich wzywamy y zapraszamy wszystkich Wiernych równie
Duchownych iak Świeckich oboiey płci: *Implete gaudium meum, ut idem*
sapiatis eandem charitatem habentes unanimes in idipsum sentientes. A sam
Pan nasz Jezus Chrystus y Bóg a Oyciec nasz, który nas umiłował y dał
pocieszenie wieczne, y nadzieję dobrą przez łaskę, niech pobudza serca Wasze
y utwierdza we wszelakim uczynku y mowie dobrej. Ipse autem Dominus no-

Ad Philip.
c. 2. §. 2.

2. ad Thessal.
c. 2. §. 16.

ster Jesus Christus & Deus & Pater noster, qui dilexit nos, & dedit consolationem eternam & spem bonam in gratia, exhortetur corda vestra, & confirmet in omni opere & sermone bono.

Zeby zaś ten List Nasz Pasterski wszystkich wiadomości doszedł; kazaliśmy go wydrukować y po Dyecezyi rozesłać zalecając Ichmć XX. Dziekanom, aby po wszystkich Kościołach był publikowany y na drzwiach Kościelnych przybity.

Dań w Rezydencyi Naszey Biskupicy Dnia 16. Listopada Roku 1796.

IGNACY BISKUP.

*Wincenty Mierzyński
Regent Kancellaryi.*

List Pasterski do Duchowieństwa y Wiernych Chrystusowych Dyecezyi Poznańskiej.